

BALTA PRIETENIEI

– Uite bățul, Snappy! Adu-l! a strigat Alexandra.

Cățelul alerga fericit, găsea bățul și i-l aducea înapoi fetiței. La un moment dat însă a obosit, iar Alexandra și-a dat seama de lucrul acesta, așa că i-a pus lesa și au pornit agale să se mai plimbe prin parc.

Nu departe de locul în care se aflau, Alexandra a zărit o altă fetiță, cam de vârsta ei, care sărea într-o baltă și se amuza teribil.

Zărind-o, la rândul ei, pe Alexandra, Dana – căci așa se numea fata – a invitat-o să se joace împreună, promițându-i o distracție pe cinste.

Alexandra a privit în jur și a zărit multe băltoace care se formaseră în parc, după ploaia din noaptea de dinainte.

– Nu, mulțumesc! a răspuns ea politicoasă. Nu vreau să-mi murdăresc hainele.

Apoi a plecat mai departe, pe alee, cu Snappy.

Dana și-a continuat săriturile în baltă, regretând că se bucura singură de această distracție. Nu pentru mult timp însă, căci pe alee a zărit o mamă însoțită de doi copii – unul mic, în cărucior, și altul mai mare, cam de vârsta ei.

Încrezătoare, Dana l-a invitat pe băiatul cel mare să se joace împreună în baltă:

– Haide, să vezi ce-o să ne mai distrăm! i-a spus ea.

Băiatul i-a cerut voie mamei lui, pentru că era echipat corespunzător, cu cizme de cauciuc, și nu s-ar fi udat la picioare.

– Sigur, du-te! a încuviințat mama celor doi copii. Ai grijă să nu te murdărești prea tare! a mai adăugat ea, zâmbind.

– Eu sunt Dana, s-a prezentat fetița. Pe tine cum te cheamă?

– George, a răspuns băiatul.

– Vii des aici, în parc? l-a întrebat Dana.

– În fiecare zi, vin cu mama și cu frățiorul meu mai mic. Tu?

– Și eu vin zilnic, locuiesc în apropiere.

Cei doi copii se țineau de mână și Țopăiau fericiți în băltoacă. Râdeau bucuroși și veneau cu tot felul de idei: să sară într-un picior, să se învârtescă și tot așa. Mama lui George îi privea zâmbind, bucurându-se și ea de joaca lor. Chiar și frățiorul cel mic aplauda și râdea din cărucior.

În timp ce Dana și George chicoteau veseli, Alexandra s-a întors cu Snappy. I-a privit pe cei doi cum se distrează și i-a părut rău că nu acceptase invitația Danei.

– Pot să vin și eu să mă joc cu voi? i-a întrebat ea pe cei doi copii.

– Sigur! au strigat Dana și George într-un glas. Putem fi toți trei prieteni!

Acum, trei copii fericiți țopăiau prin bălțile din parc.

Morala

Îți poți face prieteni ușor dacă vă găsiți interese comune și modalități plăcute de a vă petrece timpul împreună.

